

sb. z. a n. za předčasný. Plyne to zejména i z ustanovení odst. (3) § 6 zákona č. 33/1934 sb. z. a n., poněvadž podle tohoto zákonného ustanovení nesměl býti v době do 31. března 1934 proveden ani výkon exekuce a ani na návrh věřitele prohlášen konkurs proti zemědělcům.

Čís. 13875.

Dočasná opatření v exekučním a konkursním řízení proti zemědělcům (zákon ze dne 24. února 1934, čís. 33 sb. z. a n.).

Předpis § 3 zákona nepředpokládá, by byl vydobyt exekuční titul i pro úroky, jež se staly splatnými po 9. květnu 1933, nýbrž jen, že exekuční řízení bylo již zahájeno.

(Rozh. ze dne 25. října 1934, R I 1014/34.)

Návrh vymáhající věřitelky, by bylo pokračováno v dražebním řízení proti zemědělcům omezeném na 9% úroky z pohledávky 23.675 Kč od 10. května 1933 do zaplacení, soud první stolice zamítl. Rekursní soud vyhověl návrhu. Důvody: Prvý soud, ač dlužníci jsou dlužní splatné úroky po 9. květnu 1933, nepovolil pokračování v dražebním řízení, máje za to, že § 3 zák. č. 33/1934 předpokládá, že pro dlužné úroky bylo vydobyto exekučního titulu, kdežto v souzeném případě jsou úroky příslušenstvím hlavní pohledávky 23.675 Kč. Názor ten jest nesprávný. Podle § 3 řečeného zákona není odklad přípustný mimo jiné i tehdy, když se vede exekuce pro úroky splatné po 9. květnu 1933, a tento případ, jak sám první soud přiznává, tu jest a proto dlužníci nemají právo na odklad exekuce.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

První soud sám uvádí, že návrh vymáhající věřitelky byl obmezen na úroky od 10. května 1933. Vyhovuje proto napadené usnesení stavu věci a zákonu a odkazuje se na jeho správné důvody, které nebyly vyvráceny důvody dovolacího rekursu, k nimž se podotýká, že požadavek, aby byl vydobyt exekuční titul i pro úroky, jež se staly splatnými po 9. květnu 1933, zákon nečiní a že zákon v tom směru jen předpokládá, že exekuční řízení bylo již zahájeno. Podle zprávy ústavně-právního a národohospodářského výboru tisk č. 1222 a tisk č. 2500 poslanecké sněmovny je v intenci zákona č. 33/1934 sb. z. a n. chrániti zemědělce jen proti tíživým starým dluhům, by zemědělec mohl z běžné tržby plniti všechna běžná vydání, na závazky vzniklé po 9. květnu 1933 se však odklad exekuce vztahovati nemá.

Čís. 13876.

Stanovil-li exekuční soud usnesením, nikoliv rozvrhovým, výšku útrat správce konkursní podstaty, jež byly pravoplatným usnesením konkursního soudu podle § 47 odst. (3) konk. ř. ze dne 10. prosince 1914, čís. 337 ř. zák., uznány za pohledávky za zvláštní podstatou, a rekursní